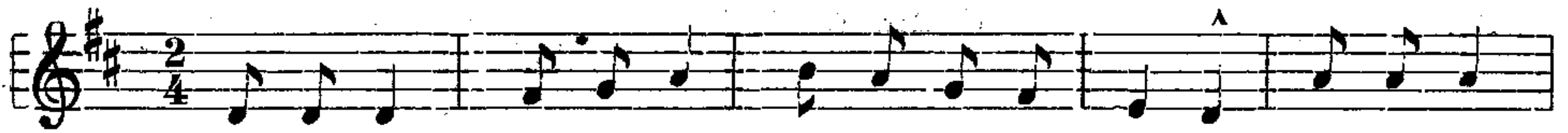

1189.

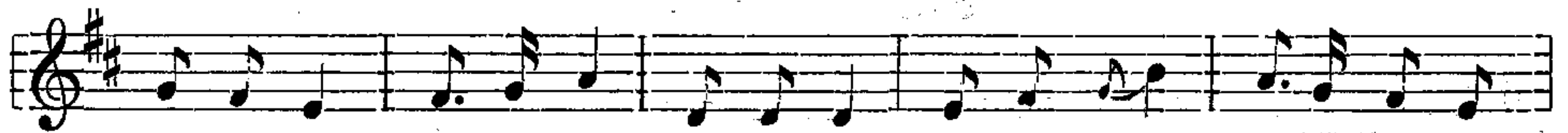
Ze Strání.

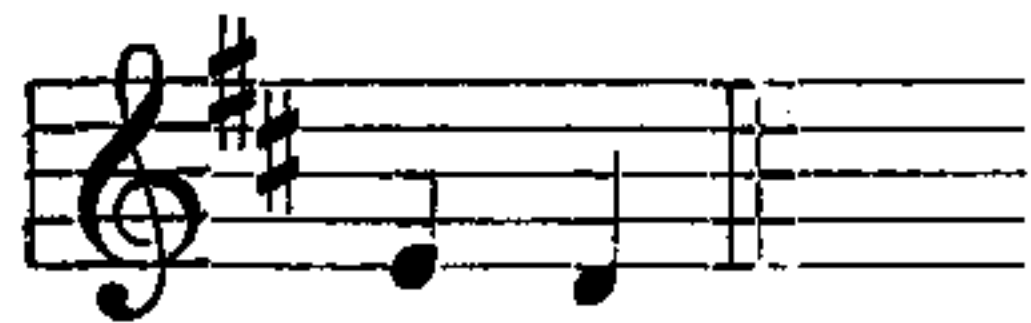
Ko-šu-len - ka ten-ká, ši - tá do-lů kra-jem, ko-šu-len-

ka ten-ká ši - tá do-lů kra-jem, ši - la ju má mi-lá,

ši - la ju má mi-lá, ši - la ju má mi - - lá pod ze-le-ným

há-jem.

Košelka tenká,
šitá dolů krajem,
šila ju má milá
pod zeleným hájem.

Keď ju ona šila,
pěkně si zpěvala;
keď mi ju dávala,
žalostně plakala.

Na co ti, Janoško,
tá košelka bude?
Ty do vojny půjdeš,
kdo ju nosit bude?

Keď ma porúbajú,
bude mi na rany,
a keď ma zabijú,
bude mi do jamy.

1190.

Z Javorníka.

Bart. II. 400.

Velmi zdlouha

Ej ho-ry, ho - ry, ej ho-ry, ho - ry,

ze - le-né ho - ry, ze - le-né ho - ry.